

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală, în privința lui

Miron Igor Nicolae, născut la 15.08.1975, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Călătorilor nr.49;

și

Miron Nicolae Nicolae, născut la 20.11.1983, originar și domiciliat în mun. Chișinău, Călătorilor nr. 49.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 23.03.2015 pînă la 23.12.2015;

Instanța de apel de la 11.02.2016 pînă la 21.03.2016;

Instanța de recurs de la 15.11.2016 pînă la 21.12.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana muri. Chișinău din 23 decembrie 2015, inculpatul Miron Nicolae a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare aplicată lui Miron Nicolae s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune.

Inculpatul Miron Igor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare aplicată lui Miron Igor s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Miron Igor și Miron Nicolae la 27.12.2014, aproximativ ora 18:00, aflându-se în stradă, în fața magazinului alimentar situat pe str. Voluntarilor 16, mun. Chișinău din intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au inițiat un conflict cu Pricop Dmitrii și i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 328/D din 17.02.2015, echimoze și excoriații la nivelul feței și mucoasei buzelor, edem al țesuturilor moi la nivelul capului, excoriații la nivelul membrului superior drept și care se califică ca vătămări neînsemnate.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea inculpaților a unei pedepse sub formă de 6 luni închisoare pentru fiecare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzarea a invocat că instanța corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept calificând acțiunile infracționale ale inculpaților Miron Igor și Miron Nicolae în baza prevederilor art. 287 alin. (2) lit. b) din Codul penal însă a aplicat o pedeapsă greșit individualizată, dacă se i-a în considerație caracterul social periculos al faptei, modul de comitere a infracțiunii, personalitatea inculpaților.

Astfel, acuzarea a considerat că, în prezența abateri de la normele legii penale, pedeapsa cu suspendarea executării pedepsei a lui Miron Igor și Miron Nicolae, nu își va atinge scopul, stipulat în art. 61 Cod penal. Acuzarea a considerat imposibilă reeducarea inculpaților Miron Igor și Miron Nicolae prin modalități neprivative de libertate, or Miron Igor anterior a fost condamnat la amendă, iar Miron Nicolae a fost condamnat anterior cu suspendarea executării pedepsei, pentru infracțiuni de sustragere. Astfel, prin pedeapsa prea blândă aplicată de către instanța de judecată nu au fost realizate scopurile legii penale reflectate în conținutul art. 2 Cod penal.

3.1. Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Miron Nicolae a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, examinarea aspectelor de fapt și de drept ale cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința acestuia.

În motivarea apelului, inculpatul Miron Nicolae a invocat că, dezacordul în privința sentinței considerând condamnarea acestuia una ilegală, neîntemeiată, contrară prevederilor legale naționale și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În cauza dată sunt declarații din partea a două părți opuse care își susțin fiecare poziția, nefiind administrate careva probe suplimentare care ar demonstra vinovăția uneia sau alteia părți în conflictul dat.

Nu au fost demonstrate care sunt acele acțiuni cinice sau de o deosebită obraznicie comise de către Miron Nicolae.

Acțiunile lui Miron Nicolae nu pot fi calificate ca fiind îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, or conflictul apărut între Miron Nicolae și Pricop Dmitrii a avut un caracter personal între aceștia, a fost de o durată relativ scurtă și nu a avut intensitatea necesară pentru a putea fi calificat ca o încălcare grosolană a ordinii publice. Acțiunile lui Miron Nicolae nu au fost îndreptate intenționat cu scopul de a cauza prejudiciu sănătății lui Pricop Dmitrii ci cu scopul de a se apăra deoarece inculpatul simțise un pericol real pentru propria integritate fizică.

De la locul conflictului nu s-a adresat nimeni către careva autorități publice, poliție cu privire la comiterea a careva acțiuni cinice sau deosebit de obraznice contra ordinii și securității publice

Astfel, nu persistă elementele infracțiunii, dacă acțiunile intenționate nu încalcă grosolan ordinea publică și nu sunt însoțite de o vădită lipsă de respect față de societate.

Mai mult, menționează că nu au fost prezentate probe care să confirme vinovăția lui Miron Nicolae. Sentința de condamnare, conform prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 8 Cod de procedură penală, se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin probe exacte, toate versiunile au fost

verificate și cercetate de instanța de judecată. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

3.2. Împotriva sentinței primei instanțe, nefiind de acord cu aceasta, inculpatul Miron Igor a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, și examinarea aspectelor de fapt și de drept ale cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Miron Igor.

În motivarea apelului s-a invocat că, sentința este una ilegală și neîntemeiată, considerând că probele prezentate de către acuzare trezesc dubii rezonabile la veridicitatea lor, declarațiile martorilor se contrazic unu pe altul, însă necâtânt la toate acestea Miron Nicolae și Miron Igor au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii imputate.

În acțiunile lui Miron Igor, nu se regăsește latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, nu a fost aplicată nici o lovitură de către acesta, mai mult decât atât Miron Igor a întreprins toate acțiunile pentru a aplana conflictul. În concluzie afirmă că acesta a avut nenorocul să se afle în timpul nepotrivit și la locul nepotrivit.

În ședința instanței de apel inculpații Miron Nicolae și Miron Igor și-au modificat cerințele și au recunoscut vina, solicitând să le fie aplicată o pedeapsă contravențională, o pedeapsă mai blândă, iar apelul declarat de acuzare au solicitat să fie respins.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, împotriva sentinței Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 23 decembrie 2015.

S-au admis apelurile inculpaților Miron Igor și Miron Nicolae, s-a casat parțial sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, în partea stabilirii pedepsei și în această parte s-a pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Miron Igor și Miron Nicolae recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, a le numi pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale fiecăruia, ce constituie echivalentul a 10 000 lei.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații Miron Nicolae și Miron Igor au săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Confirmarea vinovăției inculpaților Miron Nicolae și Miron Igor, instanța de apel a reținut următoarele probe, administrate și cercetate de către instanța de fond și verificate în instanța de apel: *declarațiile inculpaților Miron Igor și Miron Nicolae, declarațiile părții vătămate Pricop Dmitrii, declarațiile martorilor Mojeica Pavel, Stavarachi Victor, Stavarachi Denis, precum și:*

- *raportul de expertiză medico-legală nr.328/D din 17.02.2015, conform căruia lui Pricop Dmitrii i-au fost cauzate echimoze și excoriații la nivelul feței, echimoze și excoriații la nivelul mucoaselor buzelor, edem a țesuturilor moi la nivelul capului, excoriații la nivelul membrului superior drept, vătămări ce se califică ca neînsemnate (Vol. I, f.d. 53);*

- forma nr. 246 pe numele inculpatului Miron Nicolae Nicolae (Vol. I., f.d. 59-60);
- forma nr. 246 pe numele inculpatului Miron Igor Nicolae (Vol. I., f.d. 76-77);
- decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2006 în privința inculpatului Miron Igor (Vol. I., f.d.83-87);
- proces-verbal de confruntare între partea vătămată Pricop Dmitrii și bănuitul Miron Nicolae, în cadrul căruia părțile și-au menținut poziția (Vol. I., f.d. 111-114);
- proces-verbal de confruntare între partea vătămată Pricop Dmitrii și bănuitul Miron Igor, în cadrul căruia părțile și-au menținut poziția (Vol. I., f.d. 115- 119);
- sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 03 mai 1993 în privința inculpatului Miron Igor (Vol. I., f.d. 137-140);
- sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 02 aprilie 2003 în privința inculpatului Miron Nicolae (Vol. I., f.d. 142-149).

Astfel, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona că instanța de fond corect a încadrat juridic acțiunile inculpaților Miron Nicolae și Miron Igor în săvârșirea acțiunilor prejudiciabile descrise în cauza penală privind comiterea la 27 decembrie 2014 aproximativ la ora 18:00, a acțiunilor huliganice în privința părții vătămate Pricop Dmitrii.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite de Miron Nicolae și Miron Igor încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească.

Astfel, instanța de apel a reținut ca fiind plauzibilă constatarea instanței de fond și anume că fapta și vinovăția inculpaților se constată cu certitudine în baza probelor directe administrate în cadrul cercetării judecătorești și anume - declarațiile martorului Mojeica Pavel, pe care instanța le ia în considerare, or coroborează cu declarațiile părții vătămate, confruntările efectuate, declarațiile părții vătămate Pricop Dmitrii. Martorul Mojeica Pavel nu este cunoscut nici cu inculpații, nici cu partea vătămată și ceilalți martori. Astfel, în privința acestuia nu există date obiective care ar sugera interesul lui în denunțarea calomnioasă a inculpaților.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 328/D din 17 februarie 2015 se constată că, asupra părții vătămate Pricop Dmitrii s-a acționat traumatic de cel puțin 8 ori și ținând cont de localizarea și diversitatea leziunilor corporale constatate se exclude producerea acestora în rezultatul automutilării sau căderii libere a corpului de la propria înălțime. Inculpații, în ședința de judecată, au insistat că partea vătămată a fost lovită o singură dată cu pumnul în față. În această circumstanță, versiune inculpaților este combătută. De asemenea, instanța de judecată reține că lovirea părții vătămate de cel puțin 8 ori indică la faptul că inculpații au avut intenția de a-l bate pe partea vătămată, dar nu de a se apăra de o potențială amenințare sau de a-i face observație.

Ținând cont de faptul că, inculpații în ședința instanței de apel și-au modificat cerințele solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, instanța de apel nu a reținut argumentele invocate de către aceștia în apelurile declarate și anume cu privire la

achitarea acestora, ori aceștia au recunoscut parțial vina în comiterea acțiunilor de huliganism, invocând că nu au realizat că acțiunile acestora cad sub incidența prevederilor infracțiunii de huliganism.

Astfel, instanța de apel a menționat că, sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 a fost atacată de către acuzare și inculpați numai în partea stabilirii pedepsei.

În sensul declarat, instanța de apel a reiterat că inculpații au săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșită de două persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, în conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța de apel a reținut ca circumstanțe atenuante prezența în familia inculpatului Miron Igor a copilului minor, conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpații au antecedentele penale stinse, și au comis o infracțiune mai puțin gravă, astfel aplicându-le o pedeapsă prea aspră.

Infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 400 la 1 000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Ținând cont de cele enunțate supra, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibile argumentele din apelul declarat de procuror privind aplicarea pedepsei sub formă de 6 luni închisoare, deoarece acestea la moment nu au antecedente penale nestinse, sunt tineri, iar privarea lor de libertate ar constitui o măsură prea aspră de pedeapsă.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiat de a aplica în privința inculpaților Miron Nicolae și Miron Igor o pedeapsă sub formă de amendă în limitele stabilite de sancțiune, pedeapsă ce își va atinge scopul de corectare și reeducare și care este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și cu aplicarea pedepsei prea blânde aplicate inculpaților.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpații Miron Igor și Miron Nicolae au prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de procuror, prin care a menționat că, sunt de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelurilor declarate, corect constatând vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate. Mai mult, în instanța de apel inculpații au recunoscut vina, iar partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral și prejudiciul i-a fost recuperat. De asemenea, pedeapsa stabilită prin decizia instanței de apel sub formă de amendă a fost achitată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care se constată că sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel,

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul procurorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, sau ce motive în hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori cu anume din motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau ce este expus neclar, sau care eroare gravă de fapt instanța a admis, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul procurorului nu întrunește condițiile de conținut în aspectul vizat, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul acuzatorului de stat cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar agrava situația inculpaților și care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii

Recurentul mai invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelant, Colegiul penal menționează că, motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textele sentinței și deciziei.

Temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziilor instanțelor nu s-au stabilit. Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate în recursul procurorului au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs procurorul nu a indicat.

Totodată, Colegiul reține că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, și anume - cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă pentru inculpați.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Infrațiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 400 la 1 000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Lui Miron Igor și Miron Nicolae în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, i-au fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale fiecăruia.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Prin urmare, circumstanțele la care instanța de apel a făcut trimitere, și anume - persoana inculpatului, partea vătămată careva pretenții materiale și morale nu are față de inculpați, aceștia au recunoscut parțial vina în comiterea acțiunilor de huliganism, invocând că nu au realizat că acțiunile acestora cad sub incidența prevederilor infracțiunii de huliganism, just au dus la aplicarea amenzii inculpaților, soluție pe care o menține și instanța de recurs.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale sub formă de amendă, este neîntemeiată.

Concluziile instanței de apel corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că lui Miron Igor și Miron Nicolae ar fi necesară aplicarea unei pedepse mai aspre, nu s-au stabilit.

Mai mult, Colegiul penal menționează că, nu au fost stabilite urmări grave după comiterea infracțiunii; leziunile corporale aplicate părții vătămate, sunt neînsemnate;

inculpații au antecedentele penale stinse, și au comis o infracțiune mai puțin gravă; amenda aplicată de instanța de apel este deja achitată; partea vătămată nu are pretenții față de inculpați; inculpații au recunoscut vina în instanța de apel; inculpații se caracterizează pozitiv; Miron Igor are la întreținere copil minor.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală, în privința lui **Miron Igor Nicolae și Miron Nicolae Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 ianuarie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan